

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Oratio De Gratitudine

Stiebar, Georg Sebastian

Lavingae, 1581

VD16 S 8992

Ad Nobilissimum, Et Virtute, sapientiaque clarissimum virum, Ioannem
Joachimum Stibarum, EQ. Francum &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12334

AD NOBILIS-
SIMUM, ET VIR-
tute, sapientiaque clarissimum
virum, Ioannem Foachi-
mum Stibarum, EQ.
Francum &c.

NICOLAI REVSNERI
Rect. Epistola.

AVDEO VE-
hementer pro-
bari tibi confi-
lium meum, E-
ques nobilissi-
me: de GEORGIO SEBASTI-
ANO filio studiorum causa,
in Gallias mittendo: neque
sanè adhuc iudicium de eo
A 2 muto

muto meum: quod ab opti-
ma fide, & optimo animo
profectum dubitare nō de-
bes. Quod vt planiùs tibi
exponā: tametsi alieno con-
filio haud indiges, vel abun-
das potiùs: paulò altiùs sen-
tētiam animi mei repetam
necesse est. Quintus iam, vt
nosti, exijt annus Idibus Fe-
bruarijs: quo filius tuus ad-
modùm puer in scholam
hanc, tanquàm ad mercatu-
ram bonarum artium, pro-
fectus est: idq; voluntate tua
potissimùm, & auctoritate
viri clarissimi, IOACHIMI
CAMERARII: quem hono-
ris, & memoriæ causa nomi-
no: de cuius sentētia, etiam
annis

annis superioribus, summo ingenio, summaque virtute filios tres, ALBERTVM, GEOR. HENRICVM. & PANCRATIVM huc miseris: & aliquot annis post, his in Italiam & Galliam ablegatis, quartum filium tuum IOAN. PHILIPPVM, modestum iuuenem, & officiosum: qui profecto omnes ex hoc gymnasio cum virtutibus, tum etiam doctrina ita ornati discesserunt: ut summam nobis spem fecerint summæ aliquando prudentiæ, summæque industriæ in iuuanda, ornandaque Repub. Christiana. Quorum exemplo GEORGIUS SEBASTIANVS, filius tuus natus

A 3 mini-

minimus, de quo iam sermo
institutus est, in hac palestra
virtutis, & literarum, per to-
tum illud quinqueniū ita
nobiscum vixit: vt omnibus
diligentiam, & modestiam
suā probaret: facileq; osten-
deret, sibi doctrinam, absq;
morum probitate, bonis in-
genijs indignā videri. Ac di-
ligentiam quidem suam in
discēdo satis mihi compro-
basse videtur: progressibus
studiorum per quatuor clas-
ses Collegij nostri: in qui-
bus sermonis artes non mo-
dò Latini, & puri, verū
etiam disertī, atque ornati,
studiosē cognouit, atq; per-
didicit: perceptis vnā obiter
primis

primis fundamentis, atque
elemētis Iurisprudentiæ: vt
facilè eum his probationi-
bus vernis, ad publicos or-
dines transcendere potuisse
existimē. Modestiæ verò, &
probitatis in eo nō leue ar-
gumentum est: quòd & obe-
dientiæ erga leges, & reue-
rentiæ erga præceptores sin-
gularem laudem consecut⁹
est: quorum ipse non modò
reprehensionem, atque ani-
maduersionē effugere sem-
per potuit: sed omnium eo-
rū, qui scholæ præfunt, gra-
tiam, & amorem rectis sibi
rationibus comparauit. Cu-
ius profectò conatus si Deus
Opt. Max. benignè adiuue-

A 4 rit:

rit: vt cursum eum studiorū,
in quo nunc est, possit con-
ficere: sanè de eo polliceri
mihi posse videor: fore eum
aliquando magno Reipub.
ornamento, atque præsidio.
Sed quoniã in homine no-
bili, quem & literatū, & po-
liticum, id est, ciuilis sapiē-
tiæ peritū, esse oportet: præ-
ter literarum & virtutis do-
ctrinã: linguarum quoq; pe-
regrinarū cognitio, & pluri-
marum rerum vsus atq; ex-
perientia requiritur: quò &
domi iucundus, & foris ac-
ceptus, & publicè honorat⁹
utilisq; aliquãdo esse possit:
fatis equidem mihi & æta-
te, & iudicio maturus esse
videtur

videtur filius tuus: qui ex
vmbra hac, & solitudine
Musæi, in lucem, & frequen-
tiam hominum tãdem pro-
grediatur: quiq̃ue exemplo
Vlyssis Homerici, multorũ
hominũ mores cognoscat,
& vrbes: præsertim quũ non
modò socios, & comites stu-
diorum, & veluti commili-
tones, ad maiorem incitati-
onem, æmulationemq̃; vir-
tutis, habiturus sit optimæ
spei, summæq̃; expectatio-
nis adolescentes nobiles
Pappenhæmios: verũ etiam
moderatoreũ diligentẽ,
ac prudentem: qui sua eos
virtute, & disciplina in offi-
cio contineat. Quanquã,

A S Vt

vt ego haectenus filium co-
gnoui tuum, suapte virtute,
& disciplina facile, vt confi-
do, in officio se ipse conti-
nere poterit: quod in ma-
gna laude meritò ponendū
est. Vnum hoc monendum
cum esse puto: vt cū eorū,
quæ haectenus didicit, me-
moriam fideliter custodiat,
& retineat: tūm verò ea quæ
ad ciuilis scientiæ perfectio-
nem, quæ nobilitatem ma-
ximè decet, adhuc defunt,
quotidiè addat: cuiusmodi
sunt historia, & morum, vir-
tutisq; doctrina, legumq;
sapientia: à qua non exclu-
di debet religio, & eloquen-
tia: quarum illa sanctam,
hæc

hæc iucundam, & ambæ cō-
iunctæ salutarem efficiunt
hominum inter se societa-
tem: quam si filius tuus, vt
spero, consequetur: nemini
dubiū esse potest, quin ma-
gna aliquando & patriæ, &
genti, familiæq; vestræ or-
namēta allaturus sit. Quod
reliquum est, EQVES amplif-
sime: tibi, vt debeo, gratu-
lor, cū præsentī, tūm etiā
sperata liberorum felicitate
tua: quæ vt tibi perpetua,
maximeq; diuturna sit: Deū
immortalem quæso. Vale.

Lauingæ. VII. KAL.

MARTIAS.

M. D. XXCI.